

Esraa har nått sitt mål: ”Om man vill så kan man. Jag vill jobba och bidra till samhället”

Bildläraren Esraa Astily har jobbat hårt och målmedvetet. 2017 lämnade hon krigets Syrien och flyttade till Växjö. Nu har hon nått sitt första stora mål – den 10 juni tar hon examen som lärarassistent. I sommar går ännu en dröm i uppfyllelse.

Växjö • Publicerad måndag 12:00 • Uppdaterad måndag 21:30

Från och med höstterminen ska Esraa Astily endast jobba heltid på Lammhults skola efter att under många år ha jobbat och pluggat. Hon kommer från en lärarsläkt, bägge föräldrarna var lärare i arabiska. Hennes bror arbetar som sjuksköterska i den syriskaste staden Hama där även modern bor. Fadern är avliden.

Foto: David Johansson

Det är inte utan att man imponeras av Esraa Astily, 38.

Första gången vi möttes var i familjens bostad sommaren 2017. Då hade Esraa och de tre barnen, Mohammad, Ahmad och Bisan, som nu hunnit bli 14, 12 och 10 år, [återförenats med maken och pappan Nazeh](#) som flyttade före familjen till Växjö. Nazeh hade i rekordfart lärt sig svenska och fått sin syriskaste sjuksköterskeexamen validerad via Linnéuniversitetet.

Den gången kunde Esraa Astily inte många ord svenska. Men målet var glasklart: Hon skulle bli lärare i Sverige.

Den här gången möts vi på Esraa Astilys arbetsplats sedan några år, Lammhults skola.

– Jag jobbar 60 procent och studerar 100 procent.

Ända sedan hon kom till Sverige från hemstaden Idlib har Esraa arbetat målmedvetet och klarat av den ena utbildningen efter den andra. I Idlib utbildade hon sig till bildlärare och hann undervisa i fem år innan kriget kom.

”Om man vill så kan man. Och jag vill jobba, bidra till samhället, prata svenska.”

Esraa Astily, lärarassistent

Här på Lammhults skola har Esraa Astily arbetat några år. Hon har även haft vissa bildlektioner med barnen och fått nytta av sin utbildning och yrkeserfarenhet som bildlärare.

Foto: David Johansson

– Jag tycker om att arbeta med barn, att rita och måla. Min syster är också bildlärare och jobbar som det i Turkiet.

Det var hos systemen i Istanbul som Esraa och de tre barnen bodde i nio månader då en splitterskada från en bomb skadat hennes fot och hindrat henne och barnen att fly tillsammans med maken Nazeh. 2015 tog han sig till fots från hemstaden, åkte båt från Turkiet till Grekland för att sedan ta sig genom hela Europa till Sverige och Växjö där familjen till slut återförenades. Först i Sverige kunde Esraas splitterskadade fot opereras.

– Jag tänkte på honom hela tiden, hur farlig resan var. När han kom till Sverige och började studera kändes det bättre. Då blev jag lugn.

– Barnen blev jätteglada över att få träffa sin pappa igen. Jag kände en trygghet när jag kom hit. Sverige är ett fint land, jag trivs här, säger Esraa Astily.

Sonen Mohammed går på Norregårdskolan. Han älskar fotboll och är målvakt i Hovshaga Aif.

– Han är jätteduktig och drömmer om att få spela i Barcelona. Vännerna kallar honom för Messi!

Sonen Ahmad går på Centrumskolan och tillhör också Haif medan dottern Bisan gärna leker med kompisarna och spelar piano.

“Vi önskar att vi kan köpa ett litet hus i framtiden, när jag har fast anställning. Barnen vill bo i ett hus,” säger Esraa Astily som gärna flyttar till Hov eller Hovshaga.

Foto: David Johansson

Efter diverse svenskutbildningar gick Esraa 2019 kursen snabbspår för lärare på Malmö högskola, en utbildning som syftar till att utländska akademiker snabbare ska komma in på arbetsmarknaden.

Den första praktiktiden på Lamnhults skola var svår, men efter hand ökade språkkunskaperna via jobbet som elevassistent. I hemlandet hade Esraa 50 elever i en klass och det var svårt att som lärare hinna med alla elever.

”Ibland har jag varit trött men då har min man sagt: Du kan! Du klarar det!”

Esraa Astily, lärarassistent

Det är på Ädelfors folkhögskola i Vetlanda som hon sedan augusti förra året pluggat till lärarassistent på distans. Genom utbildningen har hon bland andra lärt känna två kvinnor från Syrien, de har diskuterat och peppat varandra under utbildningen.

– Vi är faktiskt grannar i Växjö och jag kände en av dem redan i Idlib! Min man är kusin med en av kvinnornas man.

På frågan hur hon orkat arbeta och studera på deltid, busspendla från hemmet i Växjö till arbetet i Lammhult, ta körkort och samtidigt hinna med familjen och de tre barnen svarar Esraa anspråkslöst.

– Min man har hjälpt och stöttat mig mycket.

När frågan upprepas svarar hon:

– Om man vill så kan man. Och jag vill jobba, bidra till samhället, prata svenska. Det är viktigt att arbeta och komma in i samhället. Ibland har jag varit trött men då har min man sagt: Du kan! Du klarar det!

Esraa blickar mot framtiden. Där finns drömmen om att bli lärare.

Foto: David Johansson

Esraa är glad över den hjälp hon fått längs vägen av handläggare och andra som hjälpt henne hitta nya vägar att nå målet.

– I början studerade jag 40 procent och arbetade 60 procent. Men jag ville bli klar snabbt och få ett bra jobb så jag började studera på heltid och arbeta 60.

Den 10 juni tar hon examen från Ädelfors folkhögskola och i höst blir det endast heltidsjobb i Lammhult för Esraa Astily.

– Min dröm är att lära mig mer om yrket och fortsätta utvecklas, ta mer ansvar. Jag har fått ansvar för bildlektionerna i årskurs tre och har barnen själv i klassrummet.

I sommar går ännu en dröm i uppfyllelse.

Efter fem långa år ska hon äntligen få återse sin syster. Flygbiljetter till Istanbul är inköpta, visum har Esraa fått. Resten av familjen har redan blivit svenska medborgare.

– Det är bara två månader kvar till jag kan ansöka om medborgarskap.

Hilda Frankki

hilda.frankki@smp.se

Smålands-Posten 9 juni 2022